

Провісник

Часопис
ліцею №25
ім. М.О.Щорса
м. Житомира

Випуск №
від 13.04.2012р.

Людина випуску
ст.2

Людина випуску

Традиції та звичаї святкування Великодня в Україні

Великдень, Пасха, Христове Воскресіння. Так називають свято, що відображає звершення найзаповітнішої мрії людства — подолання смерті. У словосполученні «Великий День» лунає відгомін міфів та вірувань давніх індусів, єгиптян, греків, римлян, слов'ян та інших народів, що втілювали ідею вічного життя в образах Вішну, Озіріса, Фенікса, бога Сонця...

Вибраний Богом єврейський народ, з-поміж якого мав прийти Спаситель, найбільшим, встановленим пророком Мойсеєм, святом вважав Пасху. Вона знаменувала перехід обраного людського племені з рабства у вільне життя на дарованій Всевишнім землі. Назва свята дійшла й до нас, однак наповнилась новим змістом. Ісус Христос через добровільну смерть і воскресіння звершив перехід для всього людства і кожної людини зокрема з рабства смерті до вічного життя. Тому Пасха стала святом найбільшої буттєвої радості — відчуття єдності з усім світом і з Живим Богом.

Людство відзначає цей день уже тисячі років. Тож дібрало чимало способів вшанування Воскреслого Христа, що сформувалися у традиції та звичаї. Багата на них і Україна.

Основна ознака Великодня — писанка, яка в своїй символіці поєднала давнину дохристиянських часів, наше сьогодення і віру у вічність. Тому, готуючись під час Великого посту до гідної зустрічі Пасхи, українці традиційно протягом цілої чотиридесятниці (навіть і у святкові дні) пишуть писанки. Тоді ж вишивають рушники і серветки, якими згодом покривають великодні кошики.

Страсного тижня господині печуть особливий хліб — паску — на згадку про Христові слова: «Я є Хліб життя». Ці паски є найбільшою окрасою і основною поживою великоднього столу.

За три дні до свята Живного четверга діти традиційно відвідують хресних батьків та інші господи, особливо ті, де є старенькі люди. Їх душі малеча зігріває окликами: «Грієм діда. Печіть паски. За три дні Великдень!». Діточок віддають за добру звістку спеціально спеченими булочками з хрестиками й пригощають солодощами.

А в Страстну п'ятницю — у день страдницької смерті розп'ятого Христа старі й малі ідуть до церкви, щоб вклонитися Святій Плащаниці. Саме час посидіти біля неї, як біля померлої людини, міркуючи про своє життя та слухаючи читання «Дій святих апостолів».

А Великодня субота — це останній день підготовки до свята і остання нагода висповідатися й прийняти Святі Тайни Тіла і Крові Христа. Без цього не досягнути повноти свята. Не гідно сідати до великоднього столу з неочищеним серцем і устами. Великдень є символом щорічної можливості почати нове життя.

У Пасхальну ніч храм буває переповнений молільниками. На цей час сюди приїздять і ті, хто живе у найвіддаленіших куточках і не завжди може бути на богослужіннях. Адже йдеться про момент особливого духовного пережиття величного Воскресіння.

«Христос воскрес!» — лунає на світанку. Під передзвін церковних дзвонів та спів пасхальних пісень освячуються паски, писанки та все принесене в прикрашених кошиках і куклях. Люди христосуються і поспішають додому — до сім'ї, родини, особливо якщо вдома з нетерпінням чекають свяченого старенькі й хворі, найменші... І ось всі умиваються свяченою водою, в яку опущено писанку та хрестик, а лише тоді до святкового сніданку, щоб розговоритися яйцем і паскою.

Великодній тиждень — Світлий тиждень. А закінчується він Провідною неділею, або Антипасхою. Це день відвідин померлих. Мало не всі родичі тих, хто відійшов у вічність, збираються на цвинтарі, щоб згадати рідних і сповістити радість воскресіння: «...Христос воскрес із мертвих і смертю смерть поправ!».

Особисто в моїй сім'ї свято Великодня є особливо шанованим, й ми намагаємося дотримуватися усіх звичаїв та традицій, наповнюючи їх глибоким морально-етичним змістом духовного очищення та світлої віри у непереможність добра.

Степаненко Наталія

І знову про Євро-2012

UEFA
EURO2012
POLAND-UKRAINE

На Україну чекає Євро-2012. Кожен по-своєму бачить майбутній чемпіонат з футболу та чекає від нього щось своє. Дуже хочеться, щоб люди в нашій країні не звертали уваги і не витрачали свої сили на непотрібні проблеми, а стали єдиною, міцною країною, яка впевнено рушає до мети. За результатами попередніх жеребкувань Україна потрапила до групи D разом з Англією, Францією та Швецією. За словами головного тренера збірної України з футболу Олега Блохіна, нам поталанило з супротивниками, але багато людей навіть не уявляють, як наша команда збирається перемагати в даній ситуації.

Всім відомо про готовність України до Євро: і про незакінчені стадіони, і про жадливій стан доріг, і про терміновість робіт на важливих спортивних об'єктах. З іншого боку Євро допоможе іноземцям дізнатись багато нового про Україну, про наші традиції і звичаї, загалом заявити про себе, оскільки більшість жителів Європи навіть не знають географічного розташування України. Тепер є вірогідність, що європейські гості, побачивши нашу країну, почнуть приїждати до нас частіше, і туризм буде сприяти розвитку економіки, що покращить якість життя українського народу.

Україна зможе здобути собі гідний авторитет серед європейських держав. Тисячі українців зможуть ознайомитися з іншими культурами, створять спільні проекти із зарубіжними вболівальниками. Це – програма максимум довгоочікуваного чемпіонату. Але існують і побоювання, що гості побачать і негативні сторони нашого життя.

Скажімо те, що значною проблемою України є високі ціни на житло для туристів та його низька якість, оскільки ціни в 12 разів перевищують закордонні. Проте ми можемо пишатися різною амуніцією вболівальника до Євро 2012: шарфи, шапки, брелоки і тому подібні дрібнички. Також прикрим моментом є той факт, що тільки 3 із 16 збірних з футболу проживатимуть в Україні: збірні України, Іспанії та Італії. Інші команди зупинили свій вибір на Польщі.

Тепер про стадіони. Найкраще себе зарекомендували спортивні арени в Донецьку та Львові. Проблемою київського «Олімпійського» є його дуже висока вартість та розташування в центрі міста, що спричинятиме величезні пробки на дорогах. На жаль, у наших вболівальників виникає бажання вирішити, чия команда краща не за допомогою гри команд, а власними силами, так би мовити «стінка на стінку». Але попри всі ці аспекти голова ФІФА Мішель Платіні дав добро на проведення Євро 2012 в Україні.

Ігор Бржезицький

ТАНЦЮЮТЬ ВСІ! ПОВЕРНЕННЯ ГЕРОЇВ

Останнім часом неабияку популярність набули танці. З'явилося безліч телевізійних

проектів, таких як: «Танці з зірками», «Танцюють всі», «Танцюю для тебе» та інші.

Нещодавно почався новий проект «Танцюють всі! Повернення героїв». В цьому проекті зібралися по три кращі пари кожного сезону «Танцюють всі». Це битва за перемогу кращого з чотирьох сезонів. Всі учасники були дуже раді поверненню на сцену та із задоволенням бажали подарувати кожному глядачеві частиночку себе, насолоду від перегляду.

У проекті відбуваються прямі ефіри раз на тиждень. Учасники готують один танець вибраного стилю після кожного попереднього ефіру. Тренування у них займає весь день, і це того вартує. Із кожним виходом на сцену пара нам наче розповідає свою історію, проживає її для нас та дає нам відчуття всієї тієї емоції, що відчувають самі.

Велику роль у відборі учасників відіграють глядачі. Три пари, які набрали найменшу кількість глядацьких голосів, знову «борються за життя» на проекті. Кожен ефір є незабутнім.

В яких же стилях танцюють учасники?

Кожен учасник на сезон приходив зі своїм стилем та за весь час перебування на проекті мав вивчити нові та незнайомі йому стилі танців. Стили, в яких танцювали учасники, – це контемп, диско, бальні танці, хіп-хоп, джаз-фанк, попінг та інші.

У кожного сезону є свій наставник, це один із суддів проекту – Тетяна Денисова, Влад Яма, Франциско Гомес та Олексій Литвинов.

Тетяна Денисова спеціалізується на стилях диско та бродвей. Фундаторка та керівник «JB ballet» у Німеччині. Останні 5 років робить постановки в Європі.

Влад Яма викладає хореографію в Київському університеті культури, співпрацює із шоу-балетом "Freedom".

Франциско Гомес - британський хореограф, визнаний майстер танцю та один із наймодніших представників танцювальної індустрії нового покоління.

Олексій Литвинов - багаторазовий переможець чемпіонатів з бальних танців, заслужений працівник культури України і просто талановитий танцюрист, він займається бальними танцями понад 40 років. За словами самого Литвинова, він бачить у парі не стільки позитивне, скільки негативне, і виправляє це.

Танець – поема, в ній кожен рух – слово. Танцюйте та отримуйте задоволення від танцю! А також отримуйте насолоду від перегляду цього захопливого шоу!

Людмила Жуковська

Про макулатуру, відповідальність і дерева Амазонки

23 березня у ліцеї проводився збір макулатури. Треба було б сказати – проводився організований збір макулатури, але, нажаль, таким його назвати було вкрай складно. Почнімо з хорошого : наші учні завжди готові зберегти кілька дерев у вологих лісах Амазонки, тож паперу принесли багато.

Ранок тієї п'ятниці відрізнявся тим, що учні тягли з собою здоровенні пакети, з багатокілограмовим вантажем «відповідальності». Пізніше уся ця учнівська «відповідальність», тобто макулатура, великими купами лежала чи то в класах, завалюючи проходи, чи то просто під стіночкою у коридорі. Вигляд, звісно, це мало не дуже естетичний, та й технікам роботи додало – клаптки паперу розліталися, слідкувати за цілісністю упаковок було нікому та й ніколи.

Виникає цілком логічне запитання: чому б не зносити усе це у якесь спеціально відведене місце до приїзду вантажівки? Немає такого місця, скажете ви? Добре, але ж можна було ще з самого ранку віднести це все, ну хай хоча б у підвал? Місця там вдосталь, і якщо поскладати пакунки там просто на підлогу – заважатиме набагато менше, ніж серед людних поверхів.

Тепер щодо такого відповідального моменту, як завантаження автомобіля. Цьому було приділено масу уваги! Одні учні бігали, переносючи купи паперу з поверхів донизу, інші підіймали все в кузов вантажівки. Педагог-організатор Ірина Юріївна намагалася зробити все швидко, організовано, не залишити забуту макулатуру у якомусь із класів та когось з учнів у просторому кузові. Галина Анатоліївна слідувала за всім цим пильним поглядом. Та й ще багато-багато людей були так чи інакше задіяні.

Наслідок перший – уся макулатура швидко і оперативно завантажена, нічого ніде не забули, нікого ніде не залишили, учні здобули похвалу від учителів, вчителі залишилися задоволені тим, що їх учні такі моторні та відповідальні, дерева лісів Амазонки – врятовані від долі найближчим часом стати вашим туалетним папером.

Наслідок другий – ще кілька годин потому команда з не менш моторних технічок прибирала клаптки паперу, що розлетілися по усіх коридорах, кабінетах та сходах. Наслідок №2, мене особисто, трохи розчаровує, а уникнути його можна було дуже просто. Замість носити його по усій школі (як мінімум двічі) – можна було залишити його зранку у підвалі, а потім спокійнісінько підняти одразу до авто – так же ближче! По-перше, економимо час, по-друге, носити легше, по-третє, менше сміття залишиться. Саме таким простим способом власне я й пропонував би збільшити ефективність роботи на подібних заходах.

Але в цілому можна сказати, що захід пройшов вдало, учні та вчителі показали гарний приклад того, як повинні співпрацювати члени одного колективу.

Ерік Ейпріл.

Літературна сторінка

ІЗ ЦИКЛУ «Моє місто»

Шевченко і Житомир

Подорожуючи по Волині,
Збираючи скарби народні,
Змальовуючи пам'ятки дивні,
З'явивсь Шевченко у краю Кодні.

Як свідчить запис із консисторій,
Був й у Житомирі Тарас,
Багато цікавих писав історій,
Які почув на Поліссі у нас.

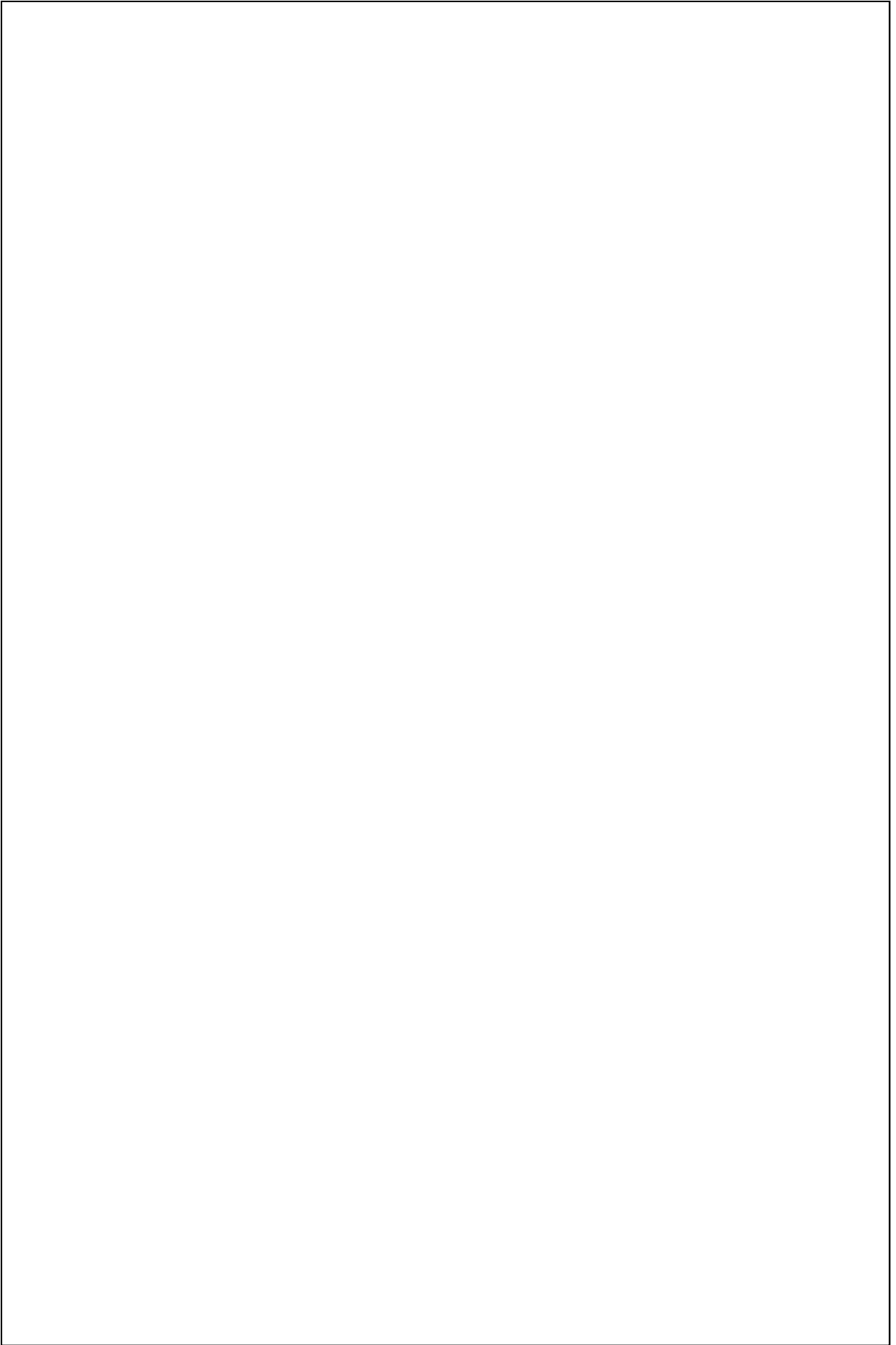
Тут описав стародавні будівлі,
Урочища креслив, пісні збирав,
То приглядався до старої кривлі,
То древній Житомир малював.

І рівно 130 років минуло –
У місті пам'ятник постав
Як згадка про наше важливе минуле,
Адже тут Кобзар побував.

І наші серця наповнені щему,
Коли молодята до шлюбу ідуть,
А перші сімейні квіти Шевченку
До пам'ятника шанобливо кладуть.

Така вже традиція – ніде сховати,
До тебе, Тарасе, несемо свій рай.
Бо Україну умів шанувати,
Любити свій рідний батьківський край!

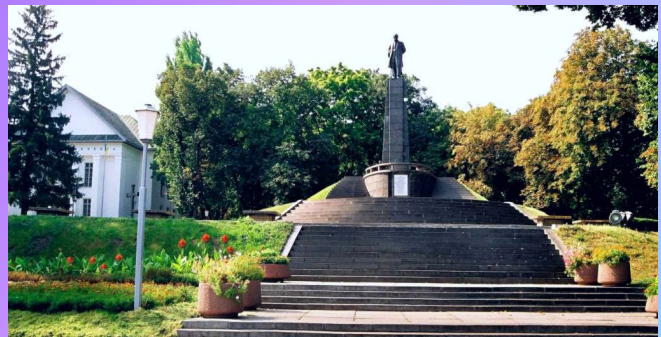
Над кручею, під Каневом...

Над кручею, під Каневом,
Джерельна б'є водиця...
Місцину ту з тобою нам
Провідати годиться.

Спитаєш в мене, друже мій,
Чого Дніпро хвилюється?
Дістатись хоче до землі,
Де наш Тарас покоїться.

Там совість наша і душа,
Там прилисток – могила,
Собою кручу прикраша,
Для дум дає нам крила.

Реве Славута, підійма
Свій голос із провалля!
... Помер Кобзар, але жива
В народі мого ВОЛЯ!

Із циклу «Уклін від вдячних нащадків»

Уклін тобі, славетний Кобзарю!
Подяка щира від нащадків!
За спадок, за безцінний дар,
За волі дух, переданий від предків!

Ти мріяв про свободу батьківщини...
Здійснилися твої пророкування.
Ти - єсть народ, в якому правда й сила!
Ми не забудемо твої старання!

Давно нема кріпаччини, панів,
Попруги, що тягнула в ярма.
Не бачиш ти щасливих земляків
Та думи твої не пропали марно.

І смерть твоя вогонь наш не згасила,
Який ти запалив безсмертним словом.
Твоя незламна віра, твоя сила
Піднесла наш народ і рідну мову!

До молодого покоління

Життя іде - і все у ньому зазнає змін... От і редакція "Провісника" практично оновлюється щовипуску, як ви встигли помітити, наші шановні читачі. Цей номер часопису, який зараз у вас у руках, вийшов цілком самостійним виданням силами учнів нашого ліцею. Ми дорослішаємо і прагнемо стати самостійними. Тому і намагаємося довести, що ми варті більшого і нам можна довіряти.

Усі, хто творить нашу газету, одностайні у тому, що спільні зусилля можуть творити чудеса, змінювати громадську думку, вносити корективи до планів та ідей.

Сподіваємось, що "кордон байдужості", який ще поки що заважає нашому активному спілкуванню на сторінках газети, зникне. Адже, усім відомо, що сучасні школярі мало читають і цікавляться обмеженою кількістю тем...Однобоке існування у великому цифровому світі спотворило наше життя, зробило його чорно-білим, хоч ми і намагаємося у соціальних мережах розфарбувати свої ави і коннекти. Та чи може така ілюзія різнобарвного світу замінити справжнє дружнє спілкування ровесників, знайти однодумців, перевтілити мрії в реальність.

Отож, пропонуємо віртуальні контакти замінити на дійсні і долучитись до усіх лицейних свят і буднів, прочитати цікаву інформацію про Євро-2012, познайомитись з неупередженими поглядами на шкільні проблеми на сторінках нашого «Провісника», який ніяк не поступиться своїм кредо : «Творити в ім'я поступу до реального світу!»

Головний редактор

Новини

Нещодавно, у приміщенні міського Палацу культури, а саме 5 квітня 2012 року, відбувся регіональний етап інтелектуальної гри «Єврофест-2012», куди наша євроклубівська команда потрапила, отримавши призове місце на міському етапі. Всі учасники гри продемонстрували чудову організаційну та інтелектуальну підготовку. Команда ліцею здобула третє призове місце, гідно захистивши честь міста і навчального закладу. Переможцями стали єврофестівці із міського колегіуму. Вітаємо усіх призерів змагання-гри і зичимо нових перемог, бо не за горами чергове випробування – регіональний фестиваль євроклубівців, присвячений Дню Європи, а також конкурс юних дипломатів, до якого вже готується наша команда. Що ж, зичимо ша-

Вже доброю традицією у нашому закладі стали конкурси-захисти колективно-творчих справ. Щороку колективи учнів 2-8 класів протягом навчального року готуються до цієї події, долучаючись усім класним колективом до цікавих проєктів. Важко перерахувати усі теми КТС, представлених за останні декілька років. Ось і цього разу з 3 по 5 квітня класні колективи цікаво і повчально представили свої знахідки, зокрема, семикласники працювали над сучасними молодіжними субкультурами. Під час захистів звучали молодіжні пісні, сленги, демонструвались відео та фото слайди, традиції одягу та різноманітні звичаї молодіжної культури. Захист КТС перетворився у справжнє свято сучасної молоді, від якого жоден учень не залишився байдужим.

UNESCO

А над серйозною колективно-творчою справою «Обереги України» цього року працювали школярі молодшої школи. Але це не завадило їм гідно

Склад редакції:

- Головний редактор Цимбалюк Валерій
- Мас-медіа оглядач Синиця Аліна,
- Інформаційна служба Махачек Олена
- Степаненко Наталія
- Фотокореспондент Дубина Ірина
- Веб-дизайн Колесник Іван
- Спортивний сектор Бржезицький Ігор
- Мистецький сектор Ляшко Дарія
- Жуковська Людмила

Наші реквізити:
10014, м. Житомир,
вул. Мала Бердичівська, 18,
<http://s25.zhytomir.info>
Ел. адреса: provisnik@gmail.com
Наша група в контакті —
<http://vkontakte.ru/club23383042>
Ліцейні новини на форумі